

پیش از دستور (۱)

پیگیری مصوبه شصت و هفتمین نشست شورا در خصوص "بررسی مراتب اعتراض به اجرای حکم ماده ۴۶ قانون رفع موانع تولید"

موضوع "بررسی مراتب اعتراض به اجرای حکم ماده ۴۶ قانون رفع موانع تولید و دستورالعمل های مرتبط بانک مرکزی در رسیدگی به ایفای تعهدات ارزی گذشته واردکنندگان کالا و مواد اولیه" در شصت و هفتمین جلسه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی مطرح و در پایان مقرر گردید:

"کارگروهی با حضور نمایندگان بانک مرکزی، وزارت امور اقتصادی و دارایی، مجلس شورای اسلامی، بانک های تجاری منتخب و همچنین نمایندگان اتاق ایران جهت بررسی ابعاد مختلف موضوع تشکیل گردد و ظرف مدت ۲ هفته، برای هر یک از ایرادات و مشکلات مطرح، ارائه راهکار نماید و نتایج اقدامات و پیشنهادات مشخص این کارگروه می بایست در جلسات آتی شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی ارائه گردد."

کارگروه تکمیلی در تاریخ ۹۶/۰۴/۲۰ در بانک مرکزی و با حضور نمایندگان بانک مرکزی، بانک های عامل و اتاق ایران برگزار گردید.

رئوس مطالب جلسه کارگروه تکمیلی

- فلسفه تدوین ماده ۴۶ قانون رفع موانع تولید این است که بانک مرکزی از حساب مازاد حاصل از تسعیر یا ارزیابی بدهی های ارزی که یک رقمی است، تعهداتی که باید آن ها را انجام می داد و به علت شرایطی قادر به انجام آن وظایف نگشت و در نتیجه یک دارایی اضافه ای در ترازنامه بانک مرکزی ایجاد شد؛ انجام دهد؛ لذا مکانیزم ماده ۴۶ برای اصلاح موارد غیر واقعی است که در حساب های بانک مرکزی ایجاد گشت؛ بنابراین اینگونه نیست که در همه موارد بانک مرکزی بتواند مابه التفاوت را پوشش دهد و صادرات خدمات فنی و مهندسی و تسهیلات ارزی آنان در این ماده نمی گنجد و بانک مرکزی تعهدی ندارد.

- بحث قیمت گذاری در پیشنهاد بانک مرکزی نبوده است ولی با تدوین ماده ۴۶، بانک ها باید بررسی نمایند که آیا ضوابط قیمت گذاری رعایت و کالا در بازار عرضه شده است یا خیر و این خود زمینه ایجاد مشکلاتی را ایجاد نموده است، زیرا بانک ها کار تجاری انجام نمی دهند و نباید وارد بررسی رعایت احراز ورود کالا، ضوابط قیمت گذاری و عرضه کالاها شوند.

- معنای کلمه حسابرسی دقیق در ماده ۴۶ قانون رفع موانع تولید مبهم می باشد و حسابرسی ساده و دقیق وجود ندارد.

- بانک مرکزی طبق ماده ۴۶ قانون رفع موانع تولید و آیین نامه اجرایی آن، باید ابتدا تعهدات خود را مورد شناسایی قرار دهد، لذا بانک ها ملزم به ارسال گزارش حسابرسی خود در سال ۹۱ و ۹۲ به بانک مرکزی هستند تا معلوم گردد آیا بانکی از بانک مرکزی طلبکار است یا خیر؛ لیکن تاکنون گزارش حسابرسی برخی از بانک ها (بانک های دولتی) به بانک مرکزی به سبب آنکه گزارش حسابرسی آن ها باید توسط سازمان حسابرسی تایید گردد؛ ارسال نشده است.

- دستورالعمل ۶۰/۱۰۱۵ پایان کلیه بخشنامه های متعارض بوده است و هرگونه تغییر در آن، ضربات جبران ناپذیری را به همراه خواهد داشت. لازم به ذکر است که در سال ۹۱ کارگروه ویژه اقتصادی دولت مصوبه ای را به تایید رییس جمهور وقت رساند که تاریخ ترخیص کالا ملاک جهت تسویه قرار گیرد.

- بانک مرکزی ارز را نمی فروشد، بلکه تخصیص می هد، بانک متعهد می شود در قبال یک کالای خاص در مدت معین، ارزی به فروشنده پرداخت شود. در تعهد ارزی اگر کسی ارز را خریداری نمود، طبق مقررات ۶ ماه فرصت دارد تا همان کالایی که ارز به آن تخصیص یافته است را وارد کند و اگر بخواهد بعداً وارد کند، باید از بانک مرکزی مجوز دریافت نماید.

- در نحوه تسویه و ایفای تعهدات ارزی ابهامات و اشکالاتی ایجاد گشت و اکنون مشتریانی وجود دارند که تسویه را کامل انجام داده و کالا را قبل از ۹۱/۱/۱ ترخیص نموده اند و اکنون بانک ها مدعی هستند که باید با ارز آزاد تسویه نمایند.

جمع‌بندی

در نهایت جمع‌بندی بدین شرح بود که موارد زیر به عنوان پیشنهادات این جلسه در شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی جهت تصمیم‌گیری نهایی مطرح شود:

۱. ماده ۴۶ قانون رفع موانع تولید به نحوی اصلاح گردد که کلمه دقیق از حسابرسی و همچنین شرایط احراز ورود کالا، رعایت ضوابط قیمت‌گذاری و عرضه کالا از این ماده حذف گردد.
۲. بانک مرکزی با صدور یک دستورالعمل وضعیت متقاضیان قبل از ۹۱/۱/۱ را به نحوی تعیین تکلیف نماید که بانک‌های عامل با متقاضیانی که ۱۰۰ درصد وجه را در سررسید پرداخت کرده‌اند و کالای خود را قبل از سال ۹۱/۱/۱ ترخیص نموده‌اند، با نرخ ارز مرجع تسویه نمایند.
۳. بانک مرکزی طی مکاتبه‌ای به بانک‌های عامل ابلاغ نماید که تا پایان آذر ماه ۱۳۹۶ گزارش حسابرسی خود را به بانک مرکزی ارسال نمایند.